

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3996/2020
21.01.2021.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Сандра Сувачар, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Миленко Јовин, адвокат из ..., ради утврђења права својине, вредност предмета спора 3.100.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 692/20 од 12.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 692/20 од 12.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 692/20 од 12.03.2020. године, одбијена је жалба тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Новом Саду П 9703/18 од 14.10.2019. године, којом је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужила власник са уделом 1/1 једноснобног стана број .., површине 26м2, у приземљу породичне стамбене зграде у улици ... број .. у ..., број зграде .., саграђене на парцели број .., у уписане у ЛН .. КО ..., што је тужена дужна признати и трпети, као и да се тужила може на основу пресуде уписати као власник на описаној непокретности са уделом 1/1 у РГЗ СКН у Новом Саду и обавезана тужена да тужилји накнади парничне трошкове. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку и потребу уједначавања судске праксе. У ревизији се указује на погрешну примену правила о терету доказивања. Супротне одлуке није приложила.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права

(посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Одлучивање о праву својине на предметном стану не представља правно питање од општег интереса или правно питања у интересу равноправности грађана, о коме би Врховни касациони суд одлучивао по посебној ревизији. Не ради се о питању о коме је потребно ново тумачење права или уједначавање судске праксе. У сваком конкретном случају оценом доказа, или применом правила о терету доказивања, суд одлучује о захтеву за утврђење права власништва у корист једног лица, када се фактичко стање не подудара са оборивом претпоставком власништва у корист другог лица уписаног као власник у јавној евиденцији непокретности. Оцена доказа и примена правила о терету доказивања (члан 8. и 231. Закона о парничном поступку) нису разлози због којих се посебна ревизија може дозволити.

На основу изложеног одлучено је као у изреци у ставу првом овог решења.

Тужба је у предметном спору поднета дана 06.12.2018. године. Предмет тужбеног захтева је утврђење права својине на непокретности. Вредност предмета спора је износ од 3.100.000,00 динара, што је противвредност од 26.248 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредба члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног ревизијског цензуса ревизија није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић